

Što znači biti „ponovno rođen“?

Autor: Anthony Buzzard, siječanj 2017.

Mnogima su dobro poznate riječi iz 3.poglavlja Ivanovog evanđelja. Radi se o čuvenom razgovoru između Isusa i jednog od vodećih rabina u kojem mu zamjera što ne zna što znači biti **rođen s neba**, iako bi to trebao znati (reci 9-11). Nikodem je k Isusu došao noću, u strahu da ga netko ne vidi kako se druži s „takozvanim“ rabinom Isusom, kojega je pratio glas da nije pravovjeran. Nikodem je iskreno priznao da nitko ne bi mogao činiti čuda koje je Isus činio, a da iza njega ne stoji Bog (U 2.retku piše da je Isus „došao od Boga“, što znači da ga je opunomoćio Bog, a nikako ne da je Isus bio živ prije nego što je rođen!)

Isus daje krajnje jednostavnu pouku. Ako se **ponovno ne rodimo**, odnosno rodimo odozgo, tj. putem Božje stvaralačke aktivnosti (ako Bog u nama ne stvori nešto novo), nikad nećemo vidjeti ili iskusiti Božje Kraljevstvo. Ne možemo biti spašeni. Ne možemo sada razumjeti Kraljevstvo niti steći besmrtnost kad se Isus vrati. Riječ je o nečemu jako važnom – zapravo, jedino je to uistinu važno!

Isus je naveo da je ponovno rođenje iz vode i od duha uvjet koji moramo zadovoljiti ako želimo već sada iskusiti snagu Kraljevstva, te dobiti besmrtnost u Kraljevstvu koje dolazi. U Hebrejskim pismima (a Nikodem je to trebao znati) govori se o izlivanju duha, i to u Izaiji 32:15-18. Kako on, tako i cijeli Izrael, trebali su znati da duh može obnavljati i iskazivati snagu. Hebrejska su pisma puna predivnih proročanstava koja govore o svijetloj budućnosti koja nastupa nakon razdoblja izvršenja kazne. Izaija je prerekao da će „jednog dana s nebeskih visina duh udahnuti u nas, sve dok pustinja ne poraste kao voćnjak, a voćnjak kao šuma. Pravda ispunja udoline i iskrenost voćnjake, a pravda nam donosi mir i spokoj; iskrenost nam ulijeva sigurnost. Moj će narod imati mirne domove i počinak u spokojnim kućama. O, sretnog li naroda...“ (Prijevod Moffat).

To je bilo obećano rođenje odozgo, putem duha, za koje je Isus najavio da će doći prije nego što diljem svijeta nastupi Božje Kraljevstvo. Želimo li biti u tom Kraljevstvu kad ono stigne prilikom Ponovnog dolaska, tada *već sada* moramo biti ponovno rođeni, primiti duh novog života, te biti sposobni naslijediti Božje Kraljevstvo kad se Isus ponovno pojavi. Moramo već sada, prije velike obnove svijeta, sami doživjeti obnovu, tj. ponovno rođenje. O toj obnovi cijelog svijeta koja leži pred nama govorio je Isus u Mateju 19:28, dok je Pavao u Titu 3:5 učio da je potrebno da se obnovimo putem kupanja i ponovnog rođenja putem svetog duha.

Isus i Pavao su, naravno, naučavali istu Dobru vijest. Obojica su poznavali retke poput Izaije 51:16 i 65:17-25 u kojima čitamo o predstojećem novom društvu na Zemlji, novim nebesima i novoj zemlji, novom svjetskom poretku s Jeruzalemom kao glavnim gradom. To je sve dio Dobre vijesti o Kraljevstvu u koju moramo vjerovati, u skladu sa zapovjedi da se „pokajemo i vjerujemo u Božju dobru vijest o Kraljevstvu“ (Marko 1:15, 15).

Isus i Pavao jako su dobro poznavali i povezani ulomak iz Izaije 32:1: „Evo, pravedno će vladati kralj. Po pravdi će vladati knezovi.“

Prema mnoštvu biblijskih redaka, nama je namijenjeno da budemo podrška Isusu u organiziranju tog novog ljudskog društva na Zemlji i upravljanju njime. Biti kršćanin nikad nije značilo „ići na nebo kao bestjelesne duše nakon što umremo“. Naprotiv, *uvijek* se radi o tome da će kršćani naslijediti i posjedovati obnovljenu zemlju (Mat. 5:5; Otkr. 5:10; 20:1-6), zajedno s Isusom i svim vjernima koji su

ikada živjeli, i to kad se Mesija vrati. Pokušajte o tome razgovarati sa svojim prijateljima i pitajte ih: „Čemu se ti nadaš? Gdje sebe vidiš jednoga dana?“ „Nadam se da ću biti s Isusom na nebu“ – vjerojatno će tako odgovoriti. Zatim ih pitajte: „Zašto želiš ići na nebo kad Isus tamo neće biti?!“

Mnogi vjernici uopće ne znaju što Biblija govori o budućnosti. Još manje shvaćaju da su kršćani pozvani da sada prolaze obuku i podnose razne kušnje kako bi mogli služiti u budućoj upravi Kraljevstva. Razmišljate li često o recima poput Otkrivenja 2:26,27 i 5:10: Isus od svojih pravih sljedbenika čini „kraljevstvo svećenika“ (Otkr.1:6) i oni će „vladati kao kraljevi **NA ZEMLJI**“ (Otkr. 5:10). Reci poput Danijela 7:18, 22, 27 ključ su razumijevanja Evanđelja. Dolazi vrijeme kad će „sveti posjedovati Kraljevstvo i svi će im se narodi pokoravati“ (Dan. 7:27). Spomenut ću to još jednom, budući da su ove veličanstvena obećanja većini ljudi potpuno nepoznata: „Onda će se kraljevstvo, vlast i moć na kraljevstvima pod svim nebom dati narodu svetaca Svevišnjega. Kraljevstvo će njegovo trajati vječno, i sve će vlasti njemu služiti i biti mu podložne.“ (Dan. 7:27, Šarić, 9. popravljeno izdanje)

Zamolite svog pastora (svećenika) da nešto više kaže o svemu ovome. Ako želimo imati udjela u besmrtnosti i u vladavini u predstojećem miroljubivom Božjem Kraljevstvu na Zemlji, MORAMO biti ponovno rođeni. To je Isus rekao. Je li Ivan jedini pisac Biblije koji govori o ovoj važnoj temi? Naravno da nije. I Mateja, Marka te Luku jednako je dojmilo važno pitanje ponovnog rođenja, pa su zapisali kao je Isus obradio istu temu kad je govorio o **SJEMENU** koje mora počivati u našem srcu kako bi došlo do novog rođenja. To je prizor iz poljodjelstva koja je svima nama dobro poznat. Kad je razgovarao s Nikodemom, Isus je upotrijebio biološku ideju ponovnog rođenja iz sjemena, pri čemu netko dobiva novo roditeljstvo.

Mnogi vaši prijatelji misle da izraz „biti **ponovno rođen**“ znači „prihvatiti Isusa u svom srcu“, jer su im drugi tako rekli. No takvo objašnjenje prilično je nejasno i otvara mnoštvo pitanja. Uopće ne odražava način na koji je Isus govorio o dobroj vijesti o Kraljevstvu, jasno i precizno. Isus je, naime, započeo svoju službu pozivom upućenim svima, da se „pokaju, **jer se približilo Božje Kraljevstvo**“ (Marko 1:14, 15). Štoviše, Marko Isusovo propovijedanje Dobre vijesti naziva objavljivanjem **Božje Dobre vijesti** (Marko 1:14). Ne postoji autoritet veći od toga! Isusovi su suvremenici **znali što je Božje Kraljevstvo**. Znali su da se radi o veličanstvenom događaju kad će Bog postaviti Mesiju, kojeg je odabrao, na obnovljeno Davidovo prijestolje u Jeruzalemu. Tada će diljem Zemlje nastupiti mir i doći će do razoružanja (Luka 1:33; Izaija 2:1-4; Luka 2:25; Djela 1:6. itd.) [Billy Graham napisao je da se kršćani nadaju da će „laštiti duge“ na nebu i „pripravljati nebeska jela“ (*Hope for Troubled Heart*, str. 214) Mislimo da bi čitateljima trebalo biti jasno da su mnogu otišli jako daleko od Kristovog uma opisanog u Bibliji]

„**Božja dobra vijest**“ ključni je izraz koji prožima Novi savez. Isus je objavljivao „Božju Dobru vijest“ (Marko 1:14, 15). Njegova je zapovijed bila da vjerujemo u tu dobru vijest o Kraljevstvu. Pavlova poslanica Rimljanima počinje i završava izrazom „Božja dobra vijest“ (Rimljanima 1:1; 15:6), čime on daje okvir svojem učenju. Pavao je često bez novčane naknade propovijedao Božju dobru vijest (2. Kor. 11:7). U 1. Solunjanima 2:2; 8,9 i u 1. Petrovoj 4:17 **Božja Dobra vijest** izrečena je kao najdramatičnija poruka cijelom čovječanstvu.

Isus je najavljivao ovo Kraljevstvo, a zatim je davao sljedeći nalog: „Pokajte se [Iz korijena promijenite svoj um i svoj način života] i **vjerujte u tu Dobru vijest o Kraljevstvu**“. Radi se o jasnoj zapovijedi – Sam Mesija nam nalaže da vjerujemo u Dobru vijest o Kraljevstvu. Drugim riječima,

moramo vjerovati u veličanstveni Božji naum sa svijetom, a koji se tiče, kako nas, tako i svih ostalih. Upravo tu započinje vjera. Odatle počinje „poslušnost vjere“ (Rim. 1:5; 16:26). Ona podrazumijeva, u skladu s onim što sad znamo, **vjeru u to da je Isus žrtvovao svoj život za nas, umro za otkup naših grijeha te, naravno, uskrsnuo treći dan.** To uključuje i vjeru da je Isus sada zdesna Bogu na nebesima. (Ps 110:1 i dr.) Mesija koji sjedi zdesna je „moj gospodin“ a ne „moj Gospodin“, kako pogrešno stoji u mnogim prijevodima Biblije. Isus je „moj gospodin“, Mesija, isti onaj iz Luke 2:11 i 1:43 (usporedi Ivana 20:13).

Jednostavna istina o Dobroj vijesti spasenja na lijepi je način sažeta u Hebrejima 2:3. Tamo saznajemo da je Isus prvi propovijedao **Dobru vijest spasenja.** U Hebrejima 5:9 jasno piše da je „**poslušnost Isusu** temelj spasenja“. Upravo je to rekao sam Isus u Ivanu 3:36. Pred nas stavlja izbor: ili **vjerovati** u Sina ili mu biti **neposlušan.** Upravo zato Pavao definira pravu vjeru kao „**poslušnost vjere**“. Prava vjera nije ona koja ne dolazi ruku pod ruku s poslušnošću, a poslušnost bez vjere u Dobru vijest koju su Isus i Pavao propovijedali nije prava poslušnost. (Zapovijed da se svi krstimo u vodi kako bismo pokazali da smo odani Bogu i Isusu (Djela 2:28; 8:12 itd.) također je nepromjenjivi zahtjev Novog zavjeta.)

Razmislimo koliko su samo pisci Biblije jasni po tom pitanju. Oni, takoreći, uokviruju svoje spise istom ključnom mišlju. Započinj u završavaju svoje riječi jednom te istom idejom. To je izvrstan primjer kako sustavno i učinkovito poučavati druge.

Obratimo pažnju na to kako Isus početak svoje Propovijedi na gori, poznata „blaženstva“ započinje i završava govoreći o Kraljevstvu (Matej 5:3-10). Ne iznenađuje nas ni kad izgovara prekrasne riječi povezane sa smislom Dobre vijesti: „Prije svega tražite Božje Kraljevstvo i sve njegove ispravne putove, i sve će vam se ove stvari dodati“ (Mat. 6:33). Tako je i s Očenašem. Kraljevstvo je na početku i na kraju. Isus je upečatljivim riječima dao do znanja koji je njegov temeljni poziv: „Moram objavljivati [Bog od mene zahtijeva da objavljujem] Dobru vijest o Kraljevstvu i drugim gradovima: **za to me BOG opunomoćio**“ (Luka 4:43). Na to smo i mi pozvani, kao kršćani (Mat. 28:19-20).

U svojoj usporedbi (slikovitoj priči) o sijaču i sjemenu, Isus doziva u sjećanje ideju iz Starog zavjeta, na isti način kao kad je govorio o rođenju od duha (usporedi Izaiju 32). Isus je dobro poznao izuzetno ohrabrujuće riječi iz 30. i 31. poglavlja Jeremije, poglavlja koja obiluju obećanjima obnove Izraela i radosti koja će zavladati u narodu, a nakon „vremena Jakovljeve nevolje“ (Jer. 30:7) koja će nastupiti u Velikoj nevolji. U Jeremiji 31:27-31 Isus je čitao ove riječi: “Evo, dolaze dani”, kaže Jehova, “kad ću posijati u domu Izraelovu i u domu Judinu sjeme čovječje i sjeme stoke.” I kao što sam prije bdio da ih iščupam, porušim, razorim, uništim i oštetim, tako ću bdjeti da ih izgradim i zasadim”, kaže Jehova. “U te dane više se neće govoriti: ‘Očevi su jeli grožđe nezrelo, a sinovima trnu zubi.’ Nego će svatko za svoj prijestup umrijeti. Tko god bude jeo grožđe nezrelo, njemu će trnuti zubi.” “Evo, dolaze dani”, kaže Jehova, “kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti novi savez“. Sijanje je simbol blagostanja i potomstva. Pogledajmo sada što piše u Hošei 2:23: „I posijati ću je sebi kao sjeme po zemlji i bit ću milostiv onoj kojoj nije bila iskazana milost i reći ću onima koji nisu moj narod: ‘Moj si narod’, a oni će reći: ‘Ti si Bog moj!’“

Isusu su ove riječi bile dobro poznate, te je razumio da je na njemu, kao na Mesiji, da pomoću spasonosne Dobre vijesti o Kraljevstvu, **sije i sadi** Božji narod koji se sastoji od ljudi iz svih naroda, i to prije nego što se u budućnosti obnovi Izrael i Juda. Isus je krenuo **sijati sjeme ponovnog rođenja** i obraćenja, klicu buduće besmrtnosti. Nastojao je kod ljudi postići ponovno rođenje i preobrazbu

njihova uma, i to najprije među Židovima, a kasnije i u cijelom svijetu. Kad je rekao :“Idite i načinite učenike iz svih naroda“, Isus je stvarao novi narod, sastavljen od ljudi iz mnogih naroda, narod svetaca. Da bi do toga došlo, potrebno se ponovno roditi pod utjecajem stvaralačke djelatnosti Božjeg duha, a putem Dobre vijesti o Kraljevstvu. Sijanje i sadnja kraljeva i vladara pojam je koji se nalazi u Bibliji (Izaija 40:23, 24).

Isus je razumio da oni koji primaju ponovno rođenje trebaju biti pripremljeni i obučeni za kraljevsku službu u nadolazećem Kraljevstvu. Svi koji će imati mjesto u budućem Kraljevstvu trebat će proći „kroz mnoge kušnje“ (Djela 14:22). Specijalne postrojbe prolaze posebnu obuku pod teškim uvjetima. Vladari buduće svjetske uprave također moraju biti iskušani na razne načine. Isus i Bog promatraju svoj narod „rendgenskim“ vidom, ispitujući srca i misli. Jahve i Isus sada to zajedno čine (Ps. 7:9; Otkr.2:23; Jer.17:10). Bog „traži muškarce i žene koji će ga štovati u duhu i istini“ (Ivan 4:23, 24). Za svoju vladavinu želi ljude koji će se odreći svega kako bi bili učenici njegovog Sina. Isus je rekao da ne možemo biti njegovi učenici ako se zbog njega nismo spremni odreći svega (Luka 14:26).

On nam je dao ovo upozorenje: „Naprežite se i borite da uđete u [Kraljevstvo] kroz uska vrata“ (Luka 13:24). A uska su vrata i tijesan put koji vodi u život i malo je onih koji ga nalaze. Čuvajte se lažnih proroka [lažnih propovjednika] koji dolaze k vama u ovčjem runu, a iznutra su grabežljivi vukovi... Neće svatko tko mi govori: ‘Gospodine, Gospodine’, ući u kraljevstvo nebesko [Božje Kraljevstvo], nego onaj tko vrši volju mog nebeskog Oca. Kad taj dan dođe, mnogi će mi reći: ‘Gospodine, Gospodine, nismo li u tvoje ime proricali i u tvoje ime demone istjerali i u tvoje ime mnoga čuda činili?’ Tada ću im otvoreno reći: Nikad vas nisam poznao! Gubite se, vaša djela su zla“ (Matej 7:14-23).

I opet vidimo da je potrebno imati „poslušnost vjere kako bi se spasili“. Najprije trebamo biti poslušni Božjoj Dobroj vijesti o Kraljevstvu (Marku 1:14, 15). Neka vas nitko ne prevari, govoreći da za postoji neka drugačija Dobra vijest! Pavao je uvijek propovijedao istu Dobru vijest o Kraljevstvu kao i Isus (Djela 19:8; 20:25; Židovima, 28:30, 31; svima drugima; vidi primjer Filipa u Djelima 8:12). Pavao svoje pismo Rimljanima „uokviruje“ govoreći o „poslušnosti vjere“ u 1:5 i 16:26. Dobru vijest koju je propovijedao nazvao je jednako kao i Isus u Marku 1: 14, 15. Nazvao ju je Božjom Dobrom viješću (Rim. 1:1; 15:16). Obratimo pažnju na to da Pavao uopće ne pravi razliku između Dobre vijesti o Božjom milosti i propovijedanja Dobre vijesti o Kraljevstvu (Djela 20:24, 25). Ako bismo propovijedali Dobru vijest ili „pali na“ Dobru vijest koja je različita od Dobre vijesti o Kraljevstvu, došli bismo pod prokletstvo (Gal. 1:8, 9).

Isus u svojoj slavnoj usporedbi o sijaču i sjemena razrađuje temu ponovnog rođenja putem duha i sjemena. Na sjeme koje mora biti posijano u našem srcu i umu ukazuje se kao na „riječ [Dobru vijest] o Kraljevstvu (Matej 13:19). Luka taj izraz skraćuje i jednostavno kaže „Božja riječ“ (Luka 8:11), dok Marko koristi izraz „riječ“ (Marko 4:14). Ako pogrešno definiramo ovu Dobru vijest/riječ, doći ćemo u potpunu zabludu. Poslušajmo Isusove riječi iz Luke 8:11, 12. Isus ih započinje tako što jasno kaže da je Dobra vijest zapravo Božja riječ (to svakako *nije* samo sinonim za Bibliju, koju se naziva „Pismima“).

Obratimo nadalje pomnu pažnju veličanstvenom pouci koju Isus daje u Luki 8:12: „Ono koje je palo uz put, to su oni koji čuju riječ [Dobru vijest o Kraljevstvu, Mat. 13:19], ali zatim dolazi Đavo i uzima riječ [Dobru vijest] iz srca njihova da ne bi **vjerovali u nju i bili spašeni.**“ Često sam govorio svojim studentima da bi se o ovom retku trebalo propovijedati nekoliko puta svake nedjelje! Taj je rekak sjajan sažetak Dobre vijesti koja spašava, poruke koja određuje hoćemo li na koncu steći besmrtnost

u Kraljevstvu! Da, besmrtnost! U našem životu ne postoji ništa važnije od toga! Dobroj vijesti treba biti *poslušan*! Oni „koji se ne pokoravaju dobroj vijesti“ (2. Solunjanima 1:8) nisu obraćeni niti spašeni. Naravno, najprije je potrebno definirati što je to Dobra vijest, da bismo joj mogli biti poslušni svojim razumom.

Isto sjeme i ponovno rođenje u 1. Petrovoj

Izgleda da mnogi ne shvaćaju da je Petar, čovjek koji je satima slušao svog Učitelja Isusa kako poučava o Dobroj vijesti, ponovio cjelokupnu usporedbu o sjemenu i sijaču. O tome čitamo u 1. Petrovoj 1:22-25. Petar započinje ovim riječima: „Budući da ste se kroz poslušnost istini [povjerovali ste i bili poslušni Dobroj vijesti o Kraljevstvu, Djela 8:12] očistili tako da ste iskreno zavoljeli svoju kršćansku braću, ljubite jedni druge svom snagom i cijelim srcem! Jer niste **nanovo rođeni** iz smrtnog, nego iz besmrtnog sjemena, živom i trajnom riječju Božjom. Pismo kaže: “svi su ljudi kao trava i sva je slava njihova kao cvijet trave. Trava vene i cvijet otpada, ali riječ Gospodinova ostaje zauvijek”. A ta “riječ” je Dobra vijest [o Kraljevstvu, Matej 13:19], koja vam je objavljena.

Petar je bio Isusov odličan učenik. Naveden je kao vodeći među dvanaesticom (Matej 10:2). Na vlastite je uši, uvijek iznova, slušao kako Mesija propovijeda Dobru vijest o Kraljevstvu odnosno usporedbu o sijaču, čak i kad je to činio iz čamca za ljude koji su stajali na obali. Petar ovdje usklađuje izjavu da su kršćani „nanovo rođeni“ – zastanimo na trenutak ovdje kako bismo shvatili da su u krivu oni koji kažu da nije moguće biti ponovno rođen dok ne nastupi buduće uskrsnuće! – s izjavom da nisu „nanovo rođeni iz smrtnog, nego iz besmrtnog **sjemena**“ (1. Petrova 1:23). Razmisli samo o toj zapanjujućoj činjenici. Naš fizički život proizašao je iz sjemena našeg oca. Naša besmrtnost proizlazi iz sjemena besmrtnosti koje nam daje Bog, naš Stvoritelj, Izraelski Bog i Otac te Isusov Bog i Otac.

Stoga nas ne iznenađuje da „moramo biti ponovno rođeni“, želimo li se nadati vječnom životu (Ivan 3:7). I budući da smo „nanovo rođeni“, dobili smo zapovijed da tragamo za mlijekom riječi (što jedno nerođeni zametak ne može!) „I kao novorođena djeca, razvijajte želju za čistim duhovnim mlijekom, da biste hraneći se njime uzrasli do spasenja, ako ste doista okusili koliko je Gospodin dobar“ (1. Petrova 2:2, 3).

Petar u nastavku daje Božjem narodu jasnu sliku o tome tko su i što su: „Dođite k Isusu, živom kamenu, koji je, istina, od ljudi odbačen, ali je od Boga izabran, dragocjen u njegovim očima, i vi se kao živo kamenje [kao ono kojim je građen hram] ugrađujete u duhovni hram da budete sveto svećenstvo, kako biste prinosili duhovne žrtve ugodne Bogu preko Isusa Krista. (..) Ali vi ste “**izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, narod koji je vlasništvo Božje**, da biste objavljivali vrline” onoga koji vas je pozvao iz tame u svoje divno svjetlo. Jer nekada niste bili narod, a sada ste narod Božji. Prije vam nije bila iskazana milost, a sada vam je iskazana milost (1. Petrova 2:4-10). Petar ovdje na međunarodnu pravu crkvu (skupštinu) primjenjuje odrednice koje su se odnosile na drevni narod Izrael. Izrael je bio određen da bude narod svećenika i kraljeva za Boga (2. Mojsijeva 19:6). No sada međunarodna Crkva (Skupština) preuzima tu čast. No to nije sve: Izrael je trebao biti Božje posebno blago. Taj zapanjujući status sada je dobila Crkva (Skupština) u Titu 2:14 i 1. Petrovoj 2:9.

Onaj narod koji je bio Izrael sada je sveti narod, Crkva (Skupština) (1. Petrova 2:9). Tim je ljudima Isus rekao: „Ne bojte se, malo stado: Dobra je volja vašeg Oca dati vam Kraljevstvo (Luka 12:32). Kraljevstvo je oduzeto Židovima koji su imali neprijateljski stav prema Isusu te dano malom stadu koji donosi plodovi izrasle iz sjemena Kraljevstva (Matej 21:43).

Naravno, u budućnosti će *također* doći do oporavka trenutno zaslijepljenih i otvrdnutih etničkih Izraelaca (vidi Rimljanima 9-11 i mnoga proročanstva iz Hebrejskih pisama).

Petar je oduševljen budućnošću vjernih osoba, kojima je, prema Rimljanima 2:7, zapovjedbno da „traže slavu, čast i besmrtnost“. Petar kaže da nas je „nanovo rodio za živu nadu [budućeg Kraljevstva]“ (1. Pet. 1:3). Petar na jednu stranu vage stavlja iskušenja i nevolje koje trenutno proživljavaju svi vjernici, a na dugu veličanstvenu budućnost koja čeka kršćane: „Da bi vam prokušanoš **vaše vjere**, koja je mnogo vrednija od zlata koje propada, iako se kuša vatrom, donijela hvalu i slavu i čast kad se pojavi Isus Krist.“ (1. Pet. 1:7). Da, „*vaša vjera*“!

Jakov, Isusov polubrat, jednako je bio opčinjen temeljnim učenjem o tome kako postići besmrtnost u Kraljevstvu. On nam daje sličnu sliku **ponovnog rođenja**, no ovoga puta rođenja od majke: Ne zavaravajte se, braćo moja ljubljena! Svaki dobar dar i svaki savršen poklon odozgo je [usporedi izraz „rođen odozgo“, iz Ivana 3:5], jer silazi od Oca nebeskih svjetlila, a on se ne mijenja, nije poput nestalne sjene. Po svojoj volji **rodio nas je** riječju istine, da i mi budemo kao prvine među stvorenjima njegovim (Jakov 1:16-18). Jakov je nesumnjivo imao na umu budućnost koji kršćanima proriče prorok Danijel: „A mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudit će se, jedni za život budućeg poretka [život vječni, izraz koji se oko 40 puta pojavljuje u Novom zavjetu], a drugi za sramotu i gadost vječnu [uništenje u ognjenom jezeru]. Oni koji su razboriti sjat će poput sjajnog svoda nebeskog, i oni koji mnoge dovode do pravednosti sjat će poput zvijezda dovijeka, u svu vječnost (Danijel 12:2, 3). Da, zvijezde koje slavi ovaj svijet blijede u usporedbi s tim Božjim zvijezdama!

Apostol Ivan u 1. Ivanovoj 3:9 jednako strastveno govori o **Božjem sjemenu** koje djeluje u kršćanima. Naravno da time doziva u sjećanje usporedbu o sijaču. Bog je roditelj svih pravih vjernika tako što se sjeme besmrtnog Boga ugrađuje u vjernike putem Dobre vijesti o Kraljevstvu Božjem, Božje dobre vijesti. U 1. Ivanovoj 5:1 govori se o Bogu koji „rađa“, i o vjericima koji su „rođeni“, ponovno rođeni, Dobrom viješću. Isus je u 1. Ivanovoj 5:18 jedinstveni Sin koji je rođen, doveden u postojanje, te kao Božji Sin, nastao putem čudesnog začeca, sada štiti vjerne koje je Bog rodio, odnosno preporodio (neki biblijski prijevodi, poput prijevoda King James, krivo prevode ovaj redak).

Pavao je često govorio o spasenju koje proizlazi iz istog obećanja Dobre vijesti. „Vi ste, braćo i sestre, djeca [odn. ponovno rođeni] obećanja“ (Galaćanima 4:28). Ovdje je riječ o obećanju danom Abrahamu, o Abrahamskom savezu koji je temelj za novozavjetnu Dobru vijest („Dobra vijest je unaprijed objavljena Abrahamu“, Galaćanima 3:8). Abrahamu je dano obećanje da će naslijediti imovinu (zemlju, Kraljevstvo), potomstvo (sjeme, Mesiju) i blagostanje (svaki mogući blagoslov). Obećanje dano Abrahamu, rekao je Pavao, uključivalo je to da će „biti nasljednik svijeta“ (Rimljanima 4:13). (Vidi članak „Obećanje dano Abrahamu da će biti nasljednik svijeta“, na našoj internetskoj stranici restorationfellowship.org, kao i moju knjigu *Očevi naši koji nisu na nebu*).

U Efežanima 1:13 na isti se način obrađuje tema o Dobroj vijesti: „A i vi ste se pouzdali u njega kad ste čuli riječ istine, dobru vijest o svojem spasenju, i preko njega ste, kad ste povjerovali, [usporedi s Markom 1:14, 15: Pokajte se i vjerujte u Dobru vijest o Kraljevstvu] bili zapečaćeni obećanim svetim duhom [tj. obećanje koje ste primili o nasljedstvu o Kraljevstvu]“. Nadalje, u Efežanima 2:12 stoji: „Da ste u to vrijeme bili bez Mesije, otuđeni od izraelske zajednice i tuđinci za koje nisu vrijedili savezi obećanja, bili ste bez nade i bez Boga [grčki: ateisti!] u svijetu. U nastavku objašnjava da su sada, time što vjeruju u Kraljevstvo, dio zajednice pravog Izraela. pravog Božjeg naroda, sugrađani svetih.

Pavao uvijek iznova ponavlja istu temu. U Galaćanima 3:1-5 Pavao traži od suvjernika da razumiju da će duh dobiti ako se svojim umom odazovu na ono što „čuju s vjerom“ – da svojim umom prihvate Dobru vijest o Kraljevstvu.

Apostol Petar lijepo je rekao da će duh dobiti „oni koji slušaju Boga“ (Djela 5:32). Također, „duh je istina“ (1. Ivanova 5:6), budući da su Isusove riječi „duh i istina“ (Ivan 6:63). Za potpunu listu istoznačnih izraza koji opisuju Dobru vijest, vidi Dodatak 1 u mojoj knjizi *The Amazing Aims and Claims of Jesus*.

Zašto je ova tema važna

Mnogi ljudi koji idu u crkvu Isusa zamišljaju kao nekog tko je umro i ustao. Naravno, te su činjenicu u samom središtu Dobre vijesti, no **nisu cjelokupna Dobra vijest**. Isusova smrt i uskrsnuće ističu se *među* ključnim elementima Dobre vijesti, kao što Pavao kaže u 1. Korinćanima 15:1-3 (*en protois*). No Dobru je vijest najprije propovijedao sam Isus, koji dugo vremena ništa nije govorio o svojoj smrti i uskrsnuću (vidi Mat. 16:21: **počeo je** govoriti o svojoj smrti). On je stalno propovijedao o Kraljevstvu.

Isus je postavio temelj za cjelokupnu Dobru vijest kad je najavljavao Dobru vijest o Kraljevstvu koje Marko opisuje kao „Božju dobru vijest!. Isusova prva zapovijed bila je da vjerujemo u Dobru vijest o Kraljevstvu. Upravo tu počinje „poslušnost vjere“ (Rimljanima 1:5; 16:26).

Isus je spasonosnu istinu o Dobroj vijesti o Kraljevstvu razložio u **usporedbi o sjemenu i sijaču**. Isus je istaknuo da nijednu njegovu usporedbu nije moguće shvatiti ako najprije ne razumijemo ključnu usporedbu o sijaču (Marko 4:13). Pokajanje, obraćenje i novi život u pripremi za besmrtnost u budućem Kraljevstvu - sve je to plod istog sjemena poruke o Kraljevstvu. U Marku 4:11, 12 Isus je izrekao ove zapanjujuće riječi: „Vama [pravim vjernicima] je Bog otkrio tajnu [otkriveni Plan] o Kraljevstvu, ali onima koji su vani sve se govori u usporedbama [u tom slučaju nerješivim zagonetkama], tako da [citirajući Izaiju 6:9, 10] gledaju, a ne vide, slušaju, a ne razumiju. Inače [u slučaju da razumiju] mogli bi se pokajati i Bog bi im oprostio“.

To su uistinu snažne riječi, **odjek riječi koje je Isus prve izgovorio u Marku 1:14, 15**: „Pokajte se i vjerujte Božjoj Dobroj vijesti o Kraljevstvu Božjem“. Ako jasno ne razumijemo što je Dobra vijest o Kraljevstvu, pokajanje i oprostjenje nisu mogući! Mesija Isus iznio je i fascinantno učenje u Luki 8:12. Đavao jako dobro zna koliko je važno svojim umom reagirati na Dobru vijest o Kraljevstvu koji su propovijedali Isus i drugi novozavjetni pisci i povjerovati u nju: „Kad netko čuje, kad je izložen, riječi Božjoj [Božjoj Dobroj vijesti, Matej 13:19; Marko 1: 14, 15], Đavao dolazi i otima Poruku iz njegovog srca, **kako ne bi mogao povjerovati u nju i biti spašen**“ (Luka 8:12).

Novozavjetna crkva (skupština) vjerno je propovijedala istu Dobru vijest o Kraljevstvu i zahtijevala je da netko povjeruje u poruku Dobre vijesti o Kraljevstvu prije nego bude spreman da se krsti u vodi i postane dijelom Kristovog tijela. To je cijeli smisao Djela 8:12, redak koji je lako upamtiti kad se sjetimo onog iz Luke 8:12 kojeg smo upravo spomenuli!

Kad jednom shvate Dobru vijest o Kraljevstvu, vjernici moraju ustrajati u poslušnoj vjeri sve do kraja. „Neki ljudi“, poučavao je Isus, „vjeruju **jedno vrijeme** i onda otpadnu“ (Luka 8:13). Nužno je da u sebi zadržimo sjeme poruke Dobre vijesti o Kraljevstvu i donosimo potreban plod, zbog čega ćemo moći s uspjehom ući u, odnosno naslijediti, Kraljevstvo Božje, kad ono dođe. Prema zakonima koji su trenutno na snazi u Sjedinjenim Američkim Državama, novoizabrani predsjednik sastavlja svoj kabinet

i pritom traži najstručnije i najtalentiranije ljude koji će obavljati razne poslove u vladi. Istu poveznicu nalazimo u biblijskom učenju i propovijedanju o Kraljevstvu. Isus, Mesija, i Kralj Kraljevstva, brine se „za Očevo“ (Luka 2:49) - i još dan-danas bira one kojima će biti povjerena časna služba u prvoj svjetskoj vladi koja će biti uistinu uspješna (Dan 7:18, 22-27; 1. Kor. 6:2; 2. Tim 2:12; Otkr. 5:10; 20:1-6; Luka 19:17, „Dobri slugo, imat ćeš vlast nad deset gradova!“)(Mat. 6:10). Kraljevstvo Božje najvažnija je tema Gospodinove molitve i najvažnija tema Božjeg nauma sa svijetom i čovječanstvom. Danijel 7:27 sadrži veličanstvenu viziju svijeta i ljudskog društva nakon što zatrubi sedma truba koja najavljuje povratak Mesije (Otkr. 11:15-18).